

Nr 46.

Av herr **Sundberg m. fl.**, om anslag till inomskärsfarled mellan Ramsvikskilen och Ålstenshamn.

Sedan länge har för befolkningen i Bohuslän framstått såsom ett viktigt önskemål att erhålla skyddade inomskärsfarleder å de ställen av bohuslänska kusten, som vid storm äro att betrakta såsom särskilt riskfyllda för de sjöfarande. Riksdagen har också tydligt behjärtat detta önskemål genom att redan år 1913 i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning i frågan och att, sedan det förslag, som efter nämnda framställning kom till stånd, visat sig alltför dyrbart att genomföra, år 1928 ställa erforderliga medel till förfogande för en omarbetning av förslaget efter enklare riktlinjer.

Dylik omarbetning föreligger nu, upprättad av distriktschefen A. Asp-lund. Förslaget, dagtecknat den 29 april 1929, har vunnit gillande såväl av Kungl. Maj:ts befallningshavande i länet som av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och synes på ett synnerligen tillfredsställande sätt lösa den föreliggande frågan. Av departementschefens uttalanden i bilagan till årets statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, sid. 136, framgår ock, att han icke haft någon erinran mot förslaget, vars genomförande han funnit i och för sig behjärtansvärt, och att det allenast varit sparsamhetsskäl, som föranlett Kungl. Maj:t att icke till årets riksdag framställa anslagskrav för ändamålet.

Då förslaget i sin helhet beräknats draga en kostnad å 4,867,500 kronor, kan givetvis av statsfinansiella skäl icke nu ifrågasättas att genomföra det hela. Emellertid föreligger ett synnerligen stort behov att genomföra *en viss del av förslaget*.

Det ställe, där behovet i främsta rummet får betraktas såsom verkligen trängande, är vid den synnerligen farliga Sotefjorden. Förslaget avser här farledens framdragande i en delvis grävd eller sprängd kanal från den s. k. Ramsvikskilen till Ålstenshamn jämte smärre arbeten vid Hus- och Grindholmarna för en beräknad kostnad av 1,627,000 kronor. Genom tillkomsten av denna kanal skulle icke blott den mindre sjöfarten, som i dessa trakter väsentligen betjänar en av Bohusläns viktigare näringsgrenar, stenhuggeriet, hava en utomordentlig nytta; den är, såsom av både riksdagen och myndigheterna framhållits, av behovet starkt påkallad även för en annan, utomordentligt betydelsefull näring, fisket, som arbetar under synnerligen svåra förhållanden och väl behöver det stöd, som statsmakterna kunna lämna. De bohuslänska

fiskarnas realinkomster utvisa sålunda, enligt en av länsstyrelsen gjord utredning, en jämfört med förkrigsförhållandena betydande minskning, under det reallönen för flertalet andra arbetare väsentligt ökats. Att underlätta den bohuslänska fiskerinäringens utövande är ju för övrigt ett intresse av icke blott lokal natur, det måste med den betydelse fisket här äger för hela landets hushållning betraktas såsom ett riksintresse.

I enlighet härmed böra också sparsamhetssynpunkterna i någon mån få vika, särskilt som det givetvis icke kan bliva tal om att genomföra ens hela anläggningen innanför Sotefjorden annat än såsom ett på flera år fördelat arbete. Det är anslag till dess påbörjande, som frågan nu gäller. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har för ändamålet hemställt om ett anslag för budgetåret 1930/1931 av 500,000 kronor.

Under åberopande av det anförda få vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte till påbörjande av inomskärsfarled mellan Ramvikskilen och Ålstenshamn för budgetåret 1930/1931 anvisa ett anslag av 500,000 kronor.

Axel Sundberg.

Eric Hallin.

Isak Svensson.

Sigfrid Hansson.
